

Sessiz Harf

- şiirler -

Yayın Tarihi:

02.03.2025

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Sessiz Harf

Eserleri:

Aydınlık Ve Karanlık

Gece bana fısıldadı,
"Gözlerin aydınlıkta kör olmuş,
karanlığa bak ki gerçeği göresin."
Ve ben baktım,
ışksızlığın içindeki yüzleri,
seslerin suskunluktan doğuşunu izledim.

Ve dedi gece:
"Sen yürüyorsun ama nereye?
Önünde yollar var,
ama hangisi senin değil?"
Ben sustum, çünkü suskunluk
bazen en derin cevaptır.

Sonra rüzgâr esti,
ve o dedi ki:
"Ey yolcu, kendini taşıyan ayakların mı,
yoksa seni taşıyan yol mu?"
Ve ben yürüdüm,
ayaklarımı unutarak,
yolun beni unuttuğu gibi.

Sonra sabah geldi,
ve bana dedi:
"Uyan, geceyi düş sanan,
şimdi ışıktta görebiliyor musun?"
Ve ben güldüm,
çünkü aydınlık da karanlık kadar
aldatıcıdır.

Sessiz Harf

Değişen Devir

Aşk devri bitti, kaldı yalanlar
Sözler eskidi, boş birer anlar
Kalpler sahte, duygular sahipsiz
Sevda masal oldu, gerisi sessiz

Sessiz Harf

Kendi Kafamdan Korkarım

Kendi kafamdan korkarım,
geceleri fısıldayan seslerden,
susmayan yankılardan,
karanlıkta büyüyen gölgelerden.

Düşüncelerim kapanmaz bir kapı,
içeri girer kaybolan benlikler,
bir hayal, bir korku, bir fısıltı,
hepsi benim ama ben kimim?

Kaçsam, kaçış yok buradan,
adım attıkça düşerim derinlere,
belki de çare kabullenmektir,
kendimle yüzleştiğim bir yere.

Ama ya ben... ya ben kimim?
Eğer içimdeki ses susarsa,
yine de ben var olur muyum,
yoksa sadece bir yankı mı kalır?

Sessiz Harf

Korkuyorum

Korkuyorum, rüzgarın ardında
Gizli bir fısıldayış var
Ve gece, yıldızları söndüren bir kara
Beni içine çekiyor
Uykusuz bir düşünün göğsümde yankısı

Korkuyorum, zamanı aşan bir sessizlik
Beni sarhoş ediyor
Her adımda kaybolan bir benlik
Bir zamanlar sahip olduğum ben
Şimdi bir gölge, bir iz
Ve kaybolmuş bir hayal

Korkuyorum insanlardan
Gözlerinde yansıyan boşluktan
Her gülüşte bir yalan
Her dokunuşta bir ihanet
Ve her sözde bir yarım kalmışlık
Beni kimse anlamaz
Çünkü ben de kendimi anlamıyorum

Korkuyorum, içimdeki kuytulardan
Beni bekleyen karanlık sırlarla
Bir adım daha atsam
Kim bilir hangi cehenneme düşerim
Ama bir adım daha atmamak
Ölüme yenik düşmek gibi
Korkuyorum, korkuyorum
Ve yine de devam ediyorum

Sessiz Harf

Niyetim

Niyetim, bir tomurcuk gibi açmaktı,
Karanlığa güneş olmaktı,
Rüzgâra söz geçiren bir fısıltı,
Küller içinde doğan bir sabah olmaktı.

Görmedim sınırları,
İyilikle kötülüğün el sıkıştığı o ince çizgiyi.
Bir adım attım — doğru sandım,
Sonra gölgem bile benden kaçtı.

Bilgelik dedim,
Her şeyi bilmenin ağırlığına yenik düştüm.
Merhamet sandım,
Kendimden vazgeçmenin erdem olduğunu düşündüm.

Ama...
İyi niyetin peşine düşerken,
Kendi kalbimi unuttum.
Bir çiçek solarken suyun bile suçlanacağını,
Kötülüğün bazen iyi bir niyetin gölgesinde büyüdüğünü...

Niyetim güzeldi,
Ama dünya aynalara benzer,
Kırılırken bile yansımaya devam eder.

Sence de bazen en güzel niyetler,
En sert duvarlara mı çarpar?

Sessiz Harf

Sahte Dünyanın Gerçeği

Bir gökyüzü var, yıldızları plastik.
Bir rüzgar eser, kokusu sentetik.
Her köşe dönülmüş bir tiyatro sahnesi.
Ve maskelerle örtülmüş her bir nefesi.

Gülüşler sahte, gözler derin değil.
Her cümle ezber, yürek sağlam değil.
Bir ışık var, parlak ama sıcak değil.
Gerçek olmanın bedeli ucuz değil.

Bir adım atarsın, dikenler yolunda.
Her dürüst söz, bir yara vücudunda.
Düşlerin kanar umutlar kırılır,
Ama insan kalbin hâlâ çırpırır.

Sahte bir dünyada gerçek olmak,
ateşte yürümek yanmadan kalmak.
Yalnızlık belki de en sadık dostun.
Ama ruhun özgür, budur kurtuluşun

Yalanın sarayında bir mum gibi.
Eriyip kaybolsan da yine de diri.
Çünkü hakikat her zaman ağır gelir.
Ama yalanın gölgesinde hep o birikir.

Varsın güç olsun, varsın can yaksın.
Gerçek bir insan yalanı yıksın.
Sahte bir dünyada tek başına bile.
Hakikatin sesi yankılanır yine.

Sessiz Harf